

123

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 5. května 1949 byl v Londýně přijat Statut Rady Evropy.

Se Statutem vyslovil souhlas Parlament České republiky a listina o přístupu České republiky ke Statutu Rady Evropy byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, deponitáře Statutu, dne 30. června 1993.

Statut vstoupil v platnost na základě svého článku 42 odst. b. dnem 3. srpna 1949 a pro Českou republiku v souladu se zněním svého článku 4 dnem 30. června 1993.

Český překlad Statutu se vyhláší současně.

STATUT RADY EVROPY

Vlády Belgického království, Dánského království, Francouzské republiky, Irské republiky, Italské republiky, Lucemburského velkovévodství, Nizozemského království, Norského království, Švédského království a Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku,

přesvědčeny, že upevnění míru založeného na spravedlnosti a mezinárodní spolupráci je životně důležité pro zachování lidského společenství a civilizace;

potvrzující svoji plnou oddanost duchovním a morálním hodnotám, které jsou společným dědictvím jejich národů a původním zdrojem svobody jednotlivce, politické svobody a právního státu, na kterých je založena každá opravdová demokracie;

věříce, že pro zachování a další rozvoj těchto myšlenek, jakož v zájmu hospodářského a společenského rozvoje, je třeba větší jednoty mezi stejně smýšlejícími evropskými zeměmi;

majíce za to, že za účelem naplnění této potřeby, jakož i vyjádřených tužeb národů evropských států, je nezbytné od nynějška vytvořit organizaci sdružující evropské státy co nejtěsněji;

rozhodly se proto vytvořit Radu Evropy sestávající z výboru představitelů vlád a poradního shromáždění a za tímto účelem přijaly tento statut.

KAPITOLA I

Cíl Rady Evropy

Článek 1

a. Cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy za účelem ochrany uskutečňování ideálů a zásad, které jsou jejich společným dědictvím, a usnadňování jejich hospodářského a společenského rozvoje.

b. Tento cíl bude naplňován prostřednictvím orgánů Rady jednáním o otázkách společného zájmu a dohodami a společnými opatřeními ve věcech hospodářských, sociálních, kulturních, vědeckých, právních a správních a cestou dodržování a další realizace lidských práv a základních svobod.

c. Účast v Radě Evropy nemá vliv na spolupráci jejích členů na činnosti Spojených národů a jiných mezinárodních organizací nebo svazů, jejichž jsou členy.

d. Otázky týkající se národní obrany nespádají do působnosti Rady Evropy.

KAPITOLA II

Členství

Článek 2

Členy Rady Evropy jsou strany tohoto statutu.

Článek 3

Každý člen Rady Evropy uznává zásadu právního státu a zaručuje všem osobám pod jeho jurisdikcí dodržování lidských práv a základních svobod. Je povinen upřímně a efektivně spolupracovat při naplňování cíle Rady Evropy definovaného v kapitole I.

Článek 4

Evropský stát, který je považován za schopného plnit ustanovení článku 3 a má takovou vůli, může být pozván Výborem ministrů, aby se stal členem Rady Evropy. Stát, který byl takto pozván, se stane členem tím, že jeho jménem je uložena u generálního tajemníka listina o přístupu k tomuto statutu.

Článek 5

a. Za zvláštních okolností, evropský stát, který je považován za schopného plnit ustanovení článku 3 a má takovou vůli, může být Výborem ministrů pozván, aby se stal přidruženým členem Rady Evropy. Stát, který byl takto pozván, se stane přidruženým členem tím, že jeho jménem je uložena u generálního tajemníka listina o přijetí tohoto statutu. Přidružený člen je oprávněn být zastoupen pouze u Poradního shromáždění.

b. Výraz „Člen“ v tomto statutu znamená také přidružený člen, pokud se netýká zastoupení ve Výboru ministrů.

Článek 6

Před vydáním pozvání podle článku 4 nebo 5 výše Výbor ministrů stanoví počet zástupců v Poradním shromáždění, ke kterému bude navrhovaný člen oprávněn, a poměr jeho finančního příspěvku.

Článek 7

Její člen může vystoupit z Rady Evropy písemným oznámením svého rozhodnutí generálnímu tajemníkovi. Jestliže je vystoupení oznámeno v průběhu prvních devíti měsíců finančního roku, stává se účinným koncem tohoto finančního roku. Jestliže je oznámení učiněno v průběhu posledních třech měsíců finančního roku, stává se účinným koncem příštího finančního roku.

Článek 8

Člen Rady Evropy, který vážně porušil ustanovení článku 3, může být dočasně zbaven svého práva na zastoupení a požádán Výborem ministrů, aby vystoupil podle ustanovení článku 7. Jestliže takový člen nevyhoví takové žádosti, Výbor může rozhodnout, že tento člen přestává být členem Rady ode dne, který Výbor sám určí.

Článek 9

Jestliže člen neplní své finanční povinnosti, Výbor ministrů může pozastavit jeho právo na zastoupení ve Výboru a v Poradním shromáždění do té doby, než uvedené povinnosti splní.

KAPITOLA III

Všeobecná ustanovení

Článek 10

Orgány Rady Evropy jsou:

- i. Výbor ministrů;
- ii. Poradní shromáždění.

Oběma orgánům pomáhá Sekretariát Rady Evropy.

Článek 11

Sídlem Rady Evropy je Štrasburk.

Článek 12

Úředními jazyky Rady Evropy jsou angličtina a francouzština. Jednací řády Výboru ministrů a Poradního shromáždění určí okolnosti a podmínky, za kterých mohou být použity i jiné jazyky.

KAPITOLA IV

Výbor ministrů

Článek 13

Výbor ministrů je orgán, který jedná jménem Rady Evropy ve shodě s články 15 a 16.

Článek 14

Každý člen má jednoho představitele ve Výboru ministrů a každý představitel má jeden hlas. Představiteli ve výboru jsou ministři zahraničních věcí. Jestliže ministr zahraničních věcí nemůže být přítomen nebo jestliže to vyžadují jiné okolnosti, může být jmenován zástupce, aby jednal jeho jménem. Vždy, pokud je to možné, je zástupce členem vlády svého státu.

Článek 15

a. Na doporučení Poradního shromáždění nebo ze své vlastní iniciativy Výbor ministrů posuzuje opatření směřující k naplňování cíle Rady Evropy, včetně sjednávání úmluv a dohod a k přijímání společných postupů vládami členských států v určených otázkách. Závěry sděluje členům generální tajemník.

b. V případě potřeby závěry Výboru mohou mít formu doporučení vládám členů. Výbor může vlády členů požádat, aby byl informován o tom, jak na tato doporučení reagovaly.

Článek 16

S výhradou pravomocí Poradního shromáždění definovaných v článcích 24, 28, 30, 32, 33 a 35 Výbor ministrů závazně rozhoduje ve všech věcech vnitřní organizace a úpravy Rady Evropy. Za tím účelem Výbor ministrů přijímá nezbytná finanční a správní opatření.

Článek 17

Výbor ministrů může zřídit poradní a technické výbory nebo komise ke každému zvláštnímu účelu, který považuje za potřebný.

Článek 18

Výbor ministrů přijímá svůj vlastní jednací řád, ve kterém se stanoví zejména:

- i. kvórum;
- ii. způsob určení a funkční období předsedy výboru;
- iii. postup pro zařazování bodů na pořad jednání a pro předkládání návrhů rezolucí; a
- iv. podmínky pro jmenování zástupců podle článku 14.

Článek 19

Na každém zasedání Poradního shromáždění podává Výbor ministrů shromáždění zprávy o své činnosti spolu s potřebnou dokumentací.

Článek 20

a. Rezoluce Výboru ministrů týkající se následujících důležitých věcí, zejména:

- i. doporučení podle článku 15 odst. b.;
- ii. otázek uvedených v článku 19;
- iii. otázek uvedených v článku 21 odst. a. i. a odst. b.;
- iv. otázek uvedených v článku 33;
- v. doporučení doplňků článků 1 odst. d., 7, 15, 20 a 22 a
- vi. každé jiné otázky, o které Výbor rozhodne rezolucí přijatou podle odstavce d. uvedeného níže, že vzhledem k její důležitosti je možné o ní rozhodnout pouze jednomyslně, vyžadují ke svému přijetí jednomyslnost odevzdaných hlasů a většinu hlasů představitelů oprávněných zasedat ve Výboru.

b. O otázkách týkajících se vnitřního jednacího řádu nebo finančních nebo správních pravidel může být rozhodováno prostou většinou představitelů oprávněných zasedat ve Výboru.

c. Přijetí rezolucí Výboru podle článků 4 a 5 vyžaduje většinu dvou třetin hlasů všech představitelů oprávněných zasedat ve Výboru.

d. Přijetí jakékoliv jiné rezoluce Výboru, včetně přijetí rozpočtu, jednacího řádu, finančních a správních pravidel, doporučení změn článků tohoto statutu neuvedených v odstavci a. v. uvedeném výše, a určující v případě pochybností, který z odstavců tohoto článku se použije, vyžaduje většinu dvou třetin odevzdaných hlasů představitelů a většinu hlasů představitelů oprávněných zasedat ve Výboru.

Článek 21

a. Pokud Výbor ministrů nerozhodne jinak, jsou jeho zasedání

- i. neveřejná a
- ii. konají se v sídle Rady.

b. Výbor rozhodne, které informace o závěrech a jednáních neveřejných zasedání budou zveřejněny.

c. Výbor se schází před zahájením a na počátku každého zasedání Poradního shromáždění pokaždé, kdy to považuje za potřebné.

KAPITOLA V Poradní shromáždění

Článek 22

Poradní shromáždění je poradním orgánem Rady Evropy. Projednává otázky v rámci své působnosti stanovené tímto statutem a předává své závěry ve formě doporučení Výboru ministrů.

Článek 23

(doplněn v květnu 1951)

a. Poradní shromáždění může jednat a přijímat doporučení o každé otázce týkající se cíle a působnosti Rady Evropy definovaných v Kapitole I. Jedná a může přijímat doporučení ke každé otázce, která je mu předložena Výborem ministrů s žádostí o stanovisko.

b. Ve shodě s odstavcem a. tohoto článku Shromáždění určuje svůj pořad jednání. Přitom přihlíží k činnosti jiných evropských mezivládních organizací, jejichž členy jsou všechny členské státy Rady nebo některé z nich.

c. Předseda Shromáždění rozhoduje, v případě pochybností, zda otázka přednesená v průběhu zasedání patří na pořad Shromáždění.

Článek 24

S přihlédnutím k ustanovení článku 38 odst. d. může Poradní shromáždění ustavit výbory nebo komise, aby posuzovaly kteroukoliv otázku v rámci jeho působnosti stanovené článkem 23, podávaly mu zprávy, posuzovaly a připravovaly otázky zařazené na pořad jednání a vyjadřovaly se ke všem procedurálním otázkám.

Článek 25

(První věta odstavce a. ve znění doplňku z května 1951 – Poslední dva pododstavce odstavce a. byly doplněny v květnu 1953. První pododstavec odstavce a. byl doplněn v říjnu 1970.)

a. Poradní shromáždění je tvořeno představiteli každého členského státu zvolenými jeho parlamentem z jeho členů nebo jmenovaných z členů tohoto parlamentu způsobem, který si tento parlament sám stanoví, s výhradou oprávnění každé členské vlády provést dodatečná nezbytná jmenování, pokud parlament nezasedá a nestanovil postup pro takový případ. Každý představitel musí být občanem členského státu, který zastupuje, nesmí být však současně členem Výboru ministrů.

Mandát takto určených představitelů vzniká zahájením řádného zasedání následujícího po jejich určení; mandát zaniká zahájením příštího řádného zasedání nebo pozdějšího řádného zasedání s výhradou oprávnění členských států provést nová jmenování v důsledku parlamentních voleb.

Jestliže člen doplňuje místa uprázdněná v důsledku smrti nebo rezignace nebo přistoupí k novému jmenování v důsledku výsledků voleb do svého parlamentu, mandát nových představitelů se bude datovat od prvního zasedání Shromáždění následujícího po jejich jmenování.

b. Žádný představitel nemůže být zbaven mandátu v průběhu zasedání Shromáždění bez souhlasu tohoto Shromáždění.

c. Každý představitel může mít svého zástupce, který v případě jeho nepřítomnosti je oprávněn zasedat, vystupovat a hlasovat místo něho. Ustanovení odstavce a. výše se použijí i pro určení zástupců.

Článek 26

(Ve znění doplňků z prosince 1951, května 1958, listopadu 1961, května 1965, února 1971, prosince 1974, října 1976, ledna 1978, listopadu 1978, listopadu 1988, května 1989, listopadu 1990, února 1991, listopadu 1991, května 1992 a května 1993.)

Členové jsou oprávněni k následujícímu počtu představitelů:

Belgie	7
Bulharsko	6
Dánsko	5
Estonsko	3
Finsko	5
Francie	18
Irsko	4
Island	3
Itálie	18
Kypr	3
Lichtenštejnsko	2
Litva	4
Lucembursko	3
Malta	3
Maďarsko	7
Nizozemí	7
Norsko	5
Polsko	12
Portugalsko	7
Rakousko	6
Řecko	7
San Marino	2
Slovinsko	3
Spojené království Velké Británie a Severního Irska	18
Špolková republika Německo	18
Španělsko	12
Švédsko	6

Švýcarsko	6
Turecko	12

Článek 27

(doplněn v květnu 1951)

Podmínky, za kterých může být Výbor ministrů kolektivně zastoupen v jednání Poradního shromáždění, a podmínky, za kterých představitelé ve Výboru nebo jejich zástupci mohou před Shromážděním individuálně vystupovat, budou určeny v příslušných ustanoveních jednacího řádu, která přijme Výbor po konzultaci se Shromážděním.

Článek 28

a. Poradní shromáždění přijímá svůj vlastní jednací řád a volí ze svých členů svého předsedu, který zůstává ve funkci až do následujícího řádného zasedání.

b. Předseda řídí práce Shromáždění, ale neúčastní se ani rozpravy ani hlasování. Zástupce představitele, který je předsedou, může zasedat, jednat a hlasovat místo něho.

c. Jednací řád stanoví zejména:

- i. kvórum;
- ii. způsob volby a volební období předsedy a ostatních členů Byra;
- iii. způsob určení pořadu jednání a jeho oznámení představitelům;
- iv. lhůty a způsob oznámení jmen představitelů a jejich zástupců.

Článek 29

S výhradou ustanovení článku 30, rezoluce Poradního shromáždění včetně těch, které

- i. obsahují doporučení pro Výbor ministrů;
- ii. navrhují Výboru otázky, které mají být zařazeny na pořad jednání Shromáždění;
- iii. vytvářejí výbory nebo komise;
- iv. určují datum zahájení jeho zasedání;
- v. určují, jaká většina je nezbytná k přijetí rezolucí neuvedených výše bod i. – iv., nebo určují, v případě pochybností, jaké většiny je zapotřebí,

vyžadují vždy ke svému přijetí dvoutřetinovou většinu hlasů představitelů účastnících se hlasování.

Článek 30

Ke schválení rezolucí Poradního shromáždění týkajících se otázek jeho vnitřního chodu, zejména volby členů Byra, určení členů výborů a komisí a přijetí jednacího řádu, je zapotřebí takové většiny, jakou stanoví Shromáždění podle článku 29 odst. v.

Článek 31

Jednání o návrzích, které mají být předloženy

Výboru ministrů, o zařazení určité otázky na pořad jednání Poradního shromáždění se mohou týkat kromě definice svého předmětu pouze důvodů pro nebo proti takovému zařazení.

Článek 32

Poradní shromáždění se schází jedenkrát za rok na řádném zasedání, jehož datum a trvání budou stanoveny Shromážděním tak, aby se co možná nejméně překrývaly se zasedáními parlamentů v členských státech a se zasedáními Valného shromáždění Organizace spojených národů. Pokud Shromáždění a Výbor ministrů ve vzájemné shodě společně nerozhodnou jinak, řádné zasedání netrvá déle než jeden měsíc.

Článek 33

Řádná zasedání Poradního shromáždění se konají v sídle Rady, pokud Shromáždění a Výbor ministrů ve vzájemné shodě společně nerozhodnou jinak.

Článek 34

(doplněn v květnu 1951)

Poradní shromáždění může být také svoláno k mimořádnému zasedání na návrh Výboru ministrů nebo předsedy Shromáždění a po jejich vzájemné dohodě, která určí také datum a místo zasedání.

Článek 35

Pokud Poradní shromáždění nerozhodne jinak, jsou jeho jednání veřejná.

KAPITOLA VI

Sekretariát

Článek 36

a. Sekretariát je tvořen generálním tajemníkem, náměstkem generálního tajemníka a nezbytným personálem.

b. Generální tajemník a náměstek generálního tajemníka jsou jmenováni Poradním shromážděním na doporučení Výboru ministrů.

c. Ostatní členové Sekretariátu jsou jmenováni generálním tajemníkem podle vnitřního řádu.

d. Člen Sekretariátu nesmí být placeným zaměstnancem žádné vlády, nesmí být členem Poradního shromáždění ani národního parlamentu nebo vykonávat zaměstnání neslučitelné s jeho úkoly.

e. Každý pracovník Sekretariátu musí slavnostně potvrdit svoji oddanost Radě Evropy a své rozhodnutí plnit své úkoly svědomitě, zcela bez vlivu jakýchkoliv národních zájmů, a že nebude žádat ani přijímat od jakékoliv vlády nebo jiné síly vně Rady Evropy žádné pokyny související s plněním jeho úkolů a že se zdrží jakýchkoliv činů neslučitelných s jeho postavením

mezinárodního úředníka odpovědného pouze Radě. Generální tajemník a náměstek generálního tajemníka činí toto prohlášení před Výborem, ostatní pracovníci před generálním tajemníkem.

f. Každý člen musí respektovat výlučně mezinárodní povahu funkcí generálního tajemníka a pracovníků Sekretariátu a zdržet se jakéhokoliv ovlivňování jejich funkcí.

Článek 37

a. Sekretariát je umístěn v sídle Rady.

b. Za činnost Sekretariátu odpovídá generální tajemník Výboru ministrů. S výhradou ustanovení článku 38 odst. d. poskytuje Poradnímu shromáždění zejména správní a jiné služby, jaké může Shromáždění potřebovat.

KAPITOLA VII

Financování

Článek 38

(Odstavec e. článku 38 byl doplněn v květnu 1951)

a. Každý člen hradí náklady svého zastoupení ve Výboru ministrů a v Poradním shromáždění.

b. Výdaje Sekretariátu a všechny ostatní společné výdaje jsou rozdělovány mezi všechny členy v poměru stanoveném Výborem na základě počtu obyvatel každého členu.

Příspěvek přidruženého členu určuje Výbor.

c. Za podmínek stanovených ve finančním řádu předkládá generální tajemník každoročně rozpočet ke schválení Výboru.

d. Generální tajemník postupuje Výboru žádosti Shromáždění, které se týkají výdajů převyšujících částku, která již byla v rozpočtu určena pro Shromáždění a jeho činnost.

e. Generální tajemník předkládá Výboru ministrů také odhad vydání předpokládaných pro uskutečnění každého doporučení předloženého Výboru. Rezoluce, k jejímuž plnění je třeba dodatečných vydání, se považuje za schválenou Výborem ministrů, pouze pokud Výbor současně schválí předpokládaná dodatečná vydání.

Článek 39

Generální tajemník oznámí každoročně vládám členů výši jejich příspěvků. Příspěvky jsou považovány za splatné dnem jejich oznámení a musí být zaplacený k rukám generálního tajemníka nejpozději šest měsíců od data jejich oznámení.

KAPITOLA VIII

Výsady a imunity

Článek 40

a. Rada Evropy, představitelé členů a Sekretariátu požívají na území členů takové výsady a imunity, které jsou potřebné pro plnění jejich funkcí. V rámci těchto imunit zejména nemohou být představitelé v Poradním shromáždění zatčeni ani soudně stíháni na území všech členů pro vyslovený názor nebo hlasování při jednání Shromáždění, jeho výborů nebo komisí.

b. Členové budou usilovat, aby co nejdříve byla sjednána dohoda k realizaci ustanovení odstavce a. výše. Za tímto účelem Výbor ministrů doporučí vládám členů přijetí dohody definující výsady a imunity přiznávané na území všech členů. Navíc bude sjednána zvláštní dohoda s vládou Francouzské republiky definující výsady a imunity, které Rada požívá ve svém sídle.

KAPITOLA IX

Doplňky

Článek 41

a. Návrhy doplňků se předkládají ve Výboru ministrů nebo za podmínek stanovených v článku 23 v Poradním shromáždění.

b. Doplňky, které považuje za potřebné, Výbor doporučí a zajistí jejich sepsání do protokolu.

c. Každý doplňující protokol vstoupí v platnost, jakmile bude podepsán a ratifikován dvěma třetinami členů.

d. Bez ohledu na ustanovení předcházejících odstavců tohoto článku, doplňky článků 23 – 35, 38 a 39, které byly schváleny Výborem a Shromážděním, vstoupí v platnost datem ad hoc zápisu sepsaného generálním tajemníkem a zaslaného vládám členů, ve kterém se potvrzuje schválení těchto doplňků. Ustanovení tohoto odstavce se mohou použít až po skončení druhého řádného zasedání Shromáždění.

KAPITOLA X

Závěrečná ustanovení

Článek 42

a. Tento statut podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Spojeného království Velké Británie a Severního Irska.

b. Tento statut vstoupí v platnost po uložení sedmé ratifikační listiny. Vláda Spojeného království zašle všem vládám, které tento statut podepsaly, potvrzení o tom, že Statut vstoupil v platnost, se jmény členů Rady Evropy k tomuto datu.

c. Následně se každý signatář stane stranou tohoto statutu dnem uložení své ratifikační listiny.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně k tomu zmocněni, podepsali tento statut.

Dáno v Londýně 5. května 1949 v angličtině a francouzštině, přičemž oba texty mají stejnou platnost, v jediném výtisku, který zůstane uložen v archívech vlády Spojeného království, která všem ostatním signatářským vládám zašle jeho ověřený opis.

* * *

**Texty statutárního charakteru přijaté Výborem ministrů v průběhu
jeho osmého a devátého zasedání a určené k zařazení do revidovaného Statutu**

I

Rezoluce přijatá Výborem ministrů na jeho osmém zasedání v květnu 1951

Výbor ministrů,

s přihlédnutím na některé návrhy formulované Poradním shromážděním s cílem revize Statutu Rady Evropy,

považujíc následující ustanovení za slučitelná se současným Statutem,

vyhlašuje svůj záměr používat v praxi toto ustanovení:

Přijímání nových členů

Výbor ministrů, předtím, než pozve stát, aby se stal členem nebo přidruženým členem Rady Evropy v souladu s ustanoveními článků 4 a 5 Statutu, nebo než vyzve člena Rady Evropy, aby vystoupil podle ustanovení článku 8, konzultuje Poradní shromáždění v souladu s praxí v současnosti dodržovanou.

**Pravomoci Výboru ministrů
(článek 15 Statutu)**

Závěry Výboru mohou, ve vhodných případech, mít formu úmluvy nebo dohody. V takových případech se použijí tato ustanovení:

- i. Úmluvu nebo dohodu postoupí generální tajemník všem členům k ratifikaci;
- ii. Každý člen zajistí, aby do jednoho roku po tomto postoupení, nebo, pokud to není možné pro mimořádné okolnosti, do osmnácti měsíců, byla otázka ratifikace úmluvy nebo dohody předložena k rozhodnutí příslušnému orgánu nebo orgánům této země;
- iii. Ratifikační listiny budou ukládány u generálního tajemníka;
- iv. Úmluva nebo dohoda bude zavazovat ty členy, kteří ji ratifikovali.

Smíšený výbor

- i. Smíšený výbor je koordinačním orgánem Rady Evropy. Bez újmy příslušných oprávnění Výboru ministrů a Poradního shromáždění v působnosti Smíšeného výboru je zejména:
 - a. Posuzovat otázky společné pro tyto dva orgány;
 - b. Upozorňovat tyto dva orgány na otázky, které by mohly vyžadovat zvláštní pozornost Rady Evropy;
 - c. Předkládat návrhy k zařazení na pořad jednání Výboru ministrů a Poradního shromáždění;

- d. Posuzovat a podporovat opatření dávající praktický efekt doporučením přijatým jedním z těchto orgánů.
- ii. a. Smíšený výbor bude v zásadě dvanáctičlenný, složený z pěti zástupců Výboru ministrů a sedmi zástupců Poradního shromáždění, vždy včetně jeho předsedy. Počet členů může být zvýšen dohodou mezi Výborem ministrů a Shromážděním. Výbor ministrů je však oprávněn, považuje-li to za potřebné, zvýšit počet svých zástupců o jednoho až o dva;
- b. Způsob určení svých zástupců ve Smíšeném výboru stanoví Výbor ministrů a Poradní shromáždění;
- c. Generální tajemník se účastní jednání Smíšeného výboru s hlasem poradním.
- iii. a. Smíšenému výboru předsedá předseda Poradního shromáždění;
- b. Jednání Smíšeného výboru jsou platná pouze, pokud se jich účastní nejméně tři ze zástupců Výboru ministrů a nejméně pět ze zástupců Poradního shromáždění;
- c. O závěrech Smíšeného výboru se nehlasuje;
- d. Zasedání Smíšeného výboru svolává jeho předseda tak často, jak je to potřeba, zejména před zasedáními Výboru ministrů a Poradního shromáždění a po jejich skončení;
- e. S výhradou přechozích ustanovení může Smíšený výbor přijmout svůj jednací řád.

Odborné orgány

- i. a. Rada Evropy může dát podnět k zahájení jednání mezi svými členy s cílem vytvořit Evropské odborné orgány, každý s vlastní působností v oblasti hospodářské, sociální, kulturní, právní, správní a dalších souvisejících oblastech;
- b. Je ponecháno zcela na volném uvážení každého člena, zda se připojí či nikoliv ke každému z takových Evropských odborných orgánů.
- ii. Jestliže členské státy vytvoří mezi sebou Evropské odborné orgány z vlastního podnětu, bude posouzena vhodnost navázání vztahů mezi těmito orgány a Radou Evropy; přitom je nutno odpovědně zvážit zájmy Evropského společenství jako celku.
- iii. a. Výbor ministrů může pozvat každý orgán, aby mu podával pravidelně zprávu o své činnosti;
- b. Pokud dohoda o vytvoření některého odborného orgánu vytváří také parlamentní orgán, může být takový orgán pozván, aby podával pravidelně zprávu Poradnímu shromáždění Rady Evropy.

- iv. a. Podmínky vztahů mezi odborným orgánem a Radou mohou být stanoveny zvláštní dohodou mezi Radou a příslušným odborným orgánem. Takové dohody by se měly týkat zejména:
1. vzájemného zastoupení, a pokud to přichází v úvahu, odpovídající formy integrace mezi orgány Rady Evropy a odborného orgánu;
 2. výměny informací, dokumentů a statistických údajů;
 3. předkládání zpráv odborným orgánem Radě Evropy a doporučení Rady Evropy odbornému orgánu;
 4. úpravy týkající se zaměstnanců a správních, technických, rozpočtových a finančních služeb;
- b. Takové dohody bude jménem Rady Evropy sjednávat a uzavírat Výbor ministrů po vyjádření Poradního shromáždění.
- v. Rada Evropy může koordinovat činnost odborných orgánů, které navázaly s Radou Evropy vztahy podle předcházejících ustanovení, společným jednáním a předkládáním doporučení těmto orgánům nebo vládám členských států.

Vztahy s vládními a nevládními mezinárodními organizacemi

- i. Výbor ministrů může jménem Rady Evropy sjednat dohodu s jakoukoliv mezinárodní organizací o věcech, které jsou v působnosti Rady. Tyto dohody musí zejména stanovit podmínky, za kterých budou navázány vztahy mezi organizací a Radou Evropy.
- ii. Rada Evropy nebo kterýkoliv z jejích orgánů budou oprávněni vykonávat jakékoliv funkce, které jsou v rámci působnosti Rady Evropy, kterými mohou být pověřeni jinou evropskou mezivládní organizací. Výbor ministrů sjedná dohodu nezbytnou k tomu účelu.
- iii. V dohodách uvedených v odstavci i. má být uvedeno zejména, že:
 - a. Rada přijme všechna opatření potřebná k tomu, aby od příslušné organizace dostávala pravidelné písemné nebo ústní zprávy a informace a takové zprávy nebo informace jí poskytovala;
 - b. Rada bude poskytovat taková vyjádření a jiné služby, o které bude těmito organizacemi požádána.

- iv. Výbor ministrů může jménem Rady Evropy přijmout vhodná opatření pro konzultace s mezinárodními nevládními organizacemi v otázkách, které jsou v působnosti Rady Evropy.

II

Dílní dohody

(Rezoluce přijatá Výborem ministrů na jeho devátém zasedání v srpnu 1951)

Výbor ministrů,

s přihlédnutím k článku 20 odst. a. Statutu, který stanoví, že k přijetí doporučení Výboru ministrů členským vládám je zapotřebí jednomyslnosti všech hlasujících a většiny představitelů oprávněných zasedat ve Výboru ministrů;

s přihlédnutím k doporučení 3 přijatému Poradním shromážděním v srpnu 1950;

přeje si, aby bylo dosaženo jednomyslnosti vždy, kdy to bude možné, ale uznáváje přesto, že za určitých okolností někteří členové si budou přát zdržet se činnosti navrhovaných ostatními;

považuje za tímto účelem za vhodné, aby postup pro zdržení se uznávaný již v ustanoveních článku 20 odst. a. Statutu byl definován tak, aby umožňoval jednotlivým představitelům ve Výboru ministrů tím, že se zdrží hlasování o návrhu, dosáhl toho, že rozhodnutí jejich kolegů nebude zavazovat jejich vládu,

přijal tuto rezoluci:

1. Jestliže Výbor rozhodne na základě jednomyslnosti hlasujících a většiny představitelů oprávněných zasedat ve Výboru, že je možné zdržet se účasti v jakémkoliv návrhu, který je Výboru předložen, bude tento návrh předložen Výboru k hlasování; bude považován za přijatý pouze představiteli, kteří pro tento návrh hlasovali, a jeho provádění bude omezeno tomu odpovídajícím způsobem.

2. Jakékoli dodatečné výdaje Rady spojené s návrhem přijatým výše uvedeným způsobem budou hrazeny výlučně členy, jejichž představitelé hlasovali pro tento návrh.